

иматъ 62 прѣподаватели, на които плащатъ единъ милионъ гроша; освѣнъ това, областъта съдържа 180 стипендиати въ страната и 50 — на навънъ задграница.

Въ София и въ Бѣлградъ пожертвовали милиони за правение на дворци за господаритѣ. Тука главата на господарството се доволствова съ едно старо здание, което застрашава да се разруши, и отъ двѣтъ единствено направени голѣми здания, едно посвятено за образованието на дѣвцитѣ, другото — за образование на момчетата. Наистина, може да помисли човѣкъ, че се намира въ Съединенитѣ Штати.

— Като нѣмаше генералъ губернатора Алеко паша, Чомаковъ ме прѣдстави на първия министръ, Гавриила Кръстевичъ, който отсетнѣ и самъ билъ назначенъ за генералъ-губернаторъ, подъ име Гавриилъ-паша. Кръстевичъ е отличенъ юристъ, който е изучавалъ правото въ Парижъ. Той чудесно говори по френски. Слѣдъ като занимавалъ една отъ високитѣ длѣжности на островъ Самосъ, който се ползова съ самоуправление, — той билъ назначенъ за прѣдсѣдателъ на търговския съдъ въ Цариградъ, а отсетнѣ и първий секретаръ на Источна Румелия. Заедно съ моя домовладика, докторъ Чомакова, Кръстевичъ вземалъ участие въ борбата съ гръцката патриаршия, при създаването на българския екзархатъ. Въ тая силна расправия Кръстевичъ твърдѣ много способствовалъ за успѣха, както съ своя тактъ, тѣй и съ своето знание на каноническото право.

Кръстевичъ ми казваше, че народонаселението е нравствено, мирно и малко склонно къмъ прѣстѣпления. И дѣйствително, споредъ даннитѣ на официалната статистика за 1884 година въ шестъ-тъ окръжни тъмници имало всичко 676 затворени, отъ които жени биле само шестъ. Слѣдователно, единъ затворникъ се пада на 1300 жители, което е чрѣзмѣрно малко. За женския полъ една затворница се пада на 66,666 жени! По тоя начинъ може да се помисли, че въ тая щастлива страна женитѣ никога не се явяватъ виновни въ нѣкакво злодѣяние, което да заслужва затворъ. Тѣзи, на-истина, необичайно